

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. VI. De Amissione dotis propter adulterium uxoris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

ditiones videri possunt ad hanc confirmationem requisitæ. Tertio confirmantur etiam per mortem civilem donantis, prout videre est apud Civilistas.

§. IV.

Quanam præterea statuta sunt circa donationem propter nuptias in hoc Titulo.

Donata propter nuptias à marito uxori, si postea ob impedimentum dirimens matrimonium reperitur nullum, restitui marito debent, cum nec dos, nec donatio propter nuptias in tali casu nullius matrimonij locum habeat. *Et si necesse sit §. h. e.* Videatur etiam *e. Nuper §. h. e.* ubi quæritur, quantum, & quid de Terra, cujus usum fructum quis habet, aut, quæ in feudum ipsi concessa est, uxori suæ in dotem, aut donationem propter nuptias dare possit.

§. V.

De restitutione Dotis.

Si matrimonium ex licita causa, & sine culpa uxoris separatum fuit, dos est restituenda uxori, ut habetur in *e. Mulieres §. h. e.* cum enim dos sit accessoria matrimonio, vel certe ad sustinenda matrimonij onera detur, in tali autem casu vel nullum sit matrimonium, ob impedimentum dirimens, vel saltem quoad thorum & cohabitationem separatum sit, consequenter vel nullus erit locus dotis constituendæ, vel nullaneccitas, sed in priore casu nullius matrimonij tota dos uxori restituenda est, & in casu posteriore divortij facti, restitui debet, quantum à marito commodè potest. Quòd si tamen scienter cum im-

pedimento dirimente contrahere tentaverunt, in pœnam taliter attentati matrimonij fisco dos acquiritur. Quin imò dissoluto per divortium matrimonio, omnia etiam bona seu lucra, quæ constante matrimonio communiter utrique parti acquisita fuerunt, ex donatione v. g. ex hæreditate, de legato, utrique communiter factis, per emptionem ex communibus utriusque bonis factam &c. æqualiter inter eos dividenda sunt *e. Significavit §. h. e.* (cum matrimonium sit consortium omnis vitæ & Divini ac humani juris communicatio) nisi consuetudo loci aliud jubeat, aut respectu uxoris turpis quæstus præsumptio.

Judex tamen Ecclesiasticus, qui cognovit de matrimonio, potest & debet etiam simul de dote cognoscere *e. de prebentia §. h. e.* Quamvis enim dotis causa in se sit merè secularis, & inter personas Laicas ad sæculares Judices pertineat, si principaliter de ea agatur, si tamen incidenter tantum de ea agatur, & accessoriè dependenter à valore matrimonij, potest etiam Iudex Ecclesiasticus, qui de matrimonio cognovit, de dote cognoscere, & solutionem aut restitutionem illius præcipere.

§. VI.

De amissione dotis propter adulterium uxoris.

Amittere mulierem propter adulterium dotem, & donationem propter nuptias, vel ejus pretium, ac æstimationem, eaque post sententiã Judicis virum lucrari ex *e. Plerumque §. h. e.* probatur, quamvis putativum tantum

VVVV ;

matri-

matrimonium, bonæ tamen fidei, ex utraque parte fuerit, nisi tacite saltem, actionem ad petendum divortium, & privationem dotis remiserit maritus v. g. aut liberis legitimis ex matrimonio habitis ea acquirantur.

§. VII.

An viro, qui ad inopiam vergit, ac petit dotem, ea tradenda sit sub cautione.

Quamvis uxor, si maritus vergat ad inopiam etiam sine sua culpa, vel incipiat dissipare bona sua, iisque male uti, possit non tantum agere contra maritum, ac dotem repetere, sed multo magis contra eum, dotem petentem

excipere, quia periculum est, ne debilibus dos consumatur; si tamen cautionem idoneam præstet (sive ipsa scilicet vel pignoratitiam de dote iuritate) potest hæc illi tradi, vel cautionem idoneam præstare non possit, apud mercatorem aliquem per solam deponi, à quo maritus tantam hæbituræ accipiat, quantum ad petendam dotem matrimonij est necessarium: nisi habere in o. Per vestros 7. h. t. ut ne solus in omnino marito subtrahatur non sine damno & præiudicio tam illius, quam uxoris, in adulterio incidendum. Vide plura de dote apud Cuiacium, ad quæ potissimum hæc materia spectat.

TITVLVS XXI

DE SECUNDIS NUPTIIS.

§. I.

An Coniux dubius de morte alterius Coniugis possit transire ad secundas nuptias?

Post mortem primæ Coniugis, non tantum secundas, sed etiam post mortem secundæ coniugis, tertias & post mortem huius quartas & ultiores nuptias licitas esse, certa Catholicorum sententia docet, prout constat etiam ex Apostolo c. 7. ad Romanos. Ut autem hic transitus liceat, debet constare, & moralis certitudo haberi de morte alterius Coniugis, prout dictum supra in

tit. 1. huius libri sect. 5. §. 2. Ita ut quævis bonæ fidei contraxerit matrimonium, sufficientem, ut putabat, de morte prioris Coniugis certitudinem habeat, si tamen postea certior fiat de viro Coniugis, statim, quam secundo dolo contraxerit, relinquere debeat, ne in adulterium & penas adulterorum incidat: communicationis etiam censuræ cogendus, ad priorem ut redeat.